

Meditáció a csapatmunkáról és a kibicékről

A tavasz a küldöttgyűléseket előkészítő KISZ-taggyűlések időszaka. Azoké az — nyugodtan mondhatjuk így — összejöveteleké, amelyek leginkább hivattak lennének az egész éves mozgalmi tevékenység, továbbá a tagság munkájának értékelésére és a vezetőségek újrávalásására.

Hogy jelen esetben az összejövetel meghatározás szükségeltetik az alapszervezetek többségének évi „zárszámadására”, annak több oka is van. Elsősorban olyan jelenségekről van szó, amelyeket különösen az utóbbi években tapasztalhattunk ezeknek a fórumoknak egynemelyikén.

Kezdjük mindjárt az előkészületekkel! A legtöbb alapszervezet esetében ez úgy megy végbe, hogy a tagság jelentős része csupán az utolsó pillanatban értesül magáról a gyűlésről. Eppen ezért nem egyszer előfordult már, hogy az ülésen megjelentek száma még a szavazáshoz szükséges minimális százalékot sem érte el. (Ennek ellenére természetesen a választást lebonyolítják, nehogy újra kelljen tartani a gyűlést.) Az sem ritka dolog, hogy a beszámoló az utolsó éjszakán, sőt közvetlenül az esemény előtt készülnek el. Vagy: az „utolsó utáni pillanatban” dönt a vezetőség a kizárára javasolt személyekről. Ez a kampányjelleg természetesen nagyon sokat levon az „összejövetel” munkájának értékéből, komikussá, komolytalanná teszi azt. S mindennek eredménye azután még, hogy a taggyűlés „sablonok szerint megy” és általában unalomba fullad.

A tagság közönyössé válása tulajdonképpen már a beszámoló ismertetése során megkezdődik. A szokványos fordulatok használata mellett ennek további oka is lehetséges: az értékelések gyakori hibája — sablonosságukon túl —, hogy sokszor nem teljesen őszinték. Az akcióprogramokban feltüntetett egyes terve-

zett rendezvények ugyanis gyakorta szerepelnek bennük úgy, mint elvégzett feladatok. Holott — nagyrészt nem is a szervezők hibájából — valójában nem is került rájuk sor, a megfelelő érdeklődés hiánya miatt. Persze, a tagságnak az ilyen seményről hamarabb tudomása van, mint egy-egy jól sikerült rendezvényről, hiszen a kudarc híre rendkívül gyorsan terjed. Az így előálló nyilvánvaló ellentmondásról pedig nem is érdemes tovább beszélni...

Tehát elhangzik az éves munka értékelése (a beszámoló készítőjének intelligenciájától is függ, sikerül-e tömören megfogalmazni, vagy pedig túlságosan elnyújtott lesz), s ezután az észrevételek, a javaslatok megtételén lenne a sor. A jelenlevők között ugyan általában akad egy-két szószóló, őket azonban vagy lehurrogják, vagy maguk is számtalanszor megtárgyalt témákkal hozakodnak elő. Mások, ez rendszert a túlnyomó többség, hallgatnak, s alig várják, hogy a szavazás gyors lebonyolítása után hazamehessenek.

Lehetséges, hogy nekik nem lenne hozzáfűzni valójuk, véleményük? Vagy pedig ennyire nem érdekli őket mindaz, ami a kisebb közösségekben, — amelynek ők maguk is tagjai — körülöttük történik?

Nos, e kérdések kijelentő mondatokká való átalakításával, azt hiszem, sajnos közel járunk az igazsághoz. S ezzel eljutottunk az imént vázolt jelenség — tudniillik: a taggyűléseket többségükben jellemző szokványosság — unalom — közömbösség — másik oldalához. Még pontosabban azokhoz, akik a csapatmunkának egyre inkább csak szemléltői, kívülálló kritizálói. Persze, formálisan még a csapathoz tartoznak, sőt egy darabig időnként ők maguk is „labdába rúgnak”, vagyis tesznek vagy megpróbálnak tenni valamit. Előbb vagy utóbb, után egyre kintebb sodródnak, egyre közelebb kerülnek a „pá-

lya széléhez”. S ezzel egyenes arányban egyre gyakrabban veszik bírálat alá a „belül” maradókat, esetleg elnézően mosolyognak rajtuk: küszködő nyugodtan öreg, csak bennünket hagyjal békén! Ezt a „kétforintos KISZ-tag”-szemléletet nevezte el egyik ismerősöm nagyon találóan taccsvonal-kritikának, melyben már a magukat kívülállóknak érzőké, a kibicéke a főszerep.

Mindennek következményei ismeretesebbek: a labdarúgásban használatos kifejezéssel élve — néhányan hátukra veszik a pályát, növekedik a megterhelésük, mindez pedig egyik eredménye azoknak a hiányosságoknak a fogyatékosságoknak, amelyekről az írás első részében volt szó. Igazi csapatmunkáról természetesen így szó sem lehet.

A taggyűlések séma szerinti menetét követve szólni kell még egy, az „összejövetelhez” kapcsolódó jelenségről. Nevezetesen: a vezetőség újrávalásáról. Ebben is hamar kiütközik a megfelelő felkészülés hiánya. Gyakran előfordul hiányosság, hogy az ezzel megbízottak nem kérdezik meg az alapszervezet tagjait, kinek a munkájával voltak elégedettek a régi vezetőség-ből, kit szeretnének új tagként látni benne. Így a választás minél gyorsabb lebonyolítása érdekében a tagok a jelöltekre szavaznak, függetlenül attól, hogy egyetértene-e a javaslattal vagy sem. Utána persze, a legkisebb hiba vagy ellenszenvesnek tűnő cselekedet elég ahhoz, hogy elhangozzék a kritika: ilyen vezetőség mellett kár bármit is csinálni.

Az említett jelenségeken, melyek elsősorban a KISZ-taggyűléseken koncentrálódnak mindenképpen változtatni kell! Még hozzá: magatartásbeli, szemléletbeli, szervezésbeli változással érhető csak el, hogy a csapatmunka egységesebb, még eredményesebb legyen.

SZALAY ZOLTÁN

Tudományos ülések

A Szegedi Akadémiai Bizottság és a Szegedi Orvostudományi Egyetem tudományos ülései bizottsága szervezésében ebben a hónapban is több tudományos tanácskozási rendeztek a SZAB székházában.

Április 10-én a Központi Kutató Laboratórium tevékenységéről, továbbá a központi idegrendszerről, valamint más fiziológiai folyamatokkal kapcsolatos időszaki kérdésekről tartottak előadásokat: Bánsághy Katalin, dr. Ferke András, dr. Homor Géza, dr. Kása Péter, dr. Kozma Márta, dr. Lehota Lajos és dr. Szepesy Gábor.

Április 24-én a diagnosztika legújabb eredményeiről, a fertőző és vírusos megbetegedések diag-

nosztizálásának főbb módszereiről és továbbfejlesztésének lehetőségeiről dr. Sziklainé dr. Deák Judit, dr. Földes József, Kocsiné dr. Nagy Erzsébet és dr. Szénási Zsuzsa előadásait hallgathatták meg az ülés résztvevői.

A SZOTE Gyógyszerésztudományi Kara április 12-én rendezett tudományos ülést. A tanácskozáson gyógynövény- és drogismereti, gyógyszer technológiai, valamint gyógyszerhatástani témákkal kapcsolatos ismertetések hangzottak el dr. Gurkáné dr. Varga Erzsébet, Kapás Margit — dr. Regdon Gézáné — dr. Regdon Géza, illetve dr. Iván János — Vass Klára előadásában.

Tölgyes László: Ünfeletlen

Afrikaért — Szegeden

A Szegeden tanuló afrikai diákok koordinációs bizottsága április 6-7-én első ízben tartotta meg Afrikai Napok című rendezvény-sorozatát. Az összejövetelekkel a szervezők célja — túl az afrikai hallgatók összefogásán — a „fekete” földrészt népei életének bemutatása, s ilyen formában is felszabadulási mozgalmak támogatása volt.

Hogy mennyire valósultak meg a rendezők elképzelései, az az alábbiakban kiderül az események krónikájából.

Az első napon az Apáthy kollégium tanulóiban az afrikai függetlenségi mozgalmak helyzetéről, az Angola, Mozambik, Etiopia szabadságáért folytatott küzdeleméről, a földrészt országainak főbb gondjairól tartott személyes élményekkel fűszerezett előadást dr. Makai György külpolitikus, Afrika-szakértő. Az előadást követően a Szabad Angola hangja címmel a függetlenségi harc utáni helyzetet bemutató, a mai Angola legfontosabb feladatairól szóló filmet tekinthették meg az érdeklődők. A program következő részében a SZOTE három és az Egységügyi Főiskola egy csapata bizonyíthatta: Ki tud többet Afrikáról. A politikai, gazdasági, kulturális és sport kérdésekre a legtöbb helyes választ az orvosegyetemisták első csapata adta, s nyerte meg ezzel a vetélkedőt.

Másnap délelőtt, mintegy kapcsolódásként, Afrika és Szeged négy együttesének kispályás labdarúgó-tornájára került sor a SZOTE sporttelepén. A földrészt az algériai, illetve az afrikai vegyes válogatott, míg a várost a SZOTE és a Textilművek gárdája képviselte. „Hajtós” selejtező mérkőzések után a döntőben Algéria és a SZOTE együttese találkozott. Kettőjűk küzdeleméből végül, hosszabbítás után, a magyar csapat került ki győztesen.

Az esti órákban a Textilművek ifjúsági klubjában találkozhattak ismét az algériai, szudáni, kongói, kenyai, tanzániai, ghanei, guineai, marokkói és etióp diákok, akikhez csatlakoztak Buda-

pesten, Debrecenben, Orosházán és Pécsen tanuló társaik is. A programban először Menzou Malek, a szegedi koordinációs bizottság elnöke nyitotta meg és mutatta be a vendégeknek azt a kiállítás, amely a felsorolt országok történelméről, mai gazdasági és társadalmi életéről, művészeti alkotásairól nyújtott pillanatképeket. Az újságírók és a képzőművészek, fényképekből álló tárlatot maguk az afrikai hallgatók állították össze.

A kiállítás megtekintése után politikai naggyűlésre került sor, amelyen dr. Moubarik Latie, a koordinációs bizottság tagja közönlötte a megjelenteket, közöttük Bódi Györgyöt, a Csongrád megyei KISZ-bizottság első titkárát, Batki Józsefet, a KISZ városi bizottságának titkárát, Gajda Évát, a Textilművek ifjúsági szervezetének titkárát és Kalmár Nagy Károlyt, a SZOTE KISZ-bizottságának képviselőjét. Ezután Menzou Malek monddott beszédet, melyben röviden szólt az afrikai politikai helyzetet, majd felszólalt Gajda Éva, Kalmár Nagy Károly és Emmanuel Zanene kongói diák is.

A kétnapos rendezvény záró részében a hazánkban tanuló afrikai diákok kulturális másora szórakoztatta a szép számú közönséget. Ebben láthattunk az est egyik fénypontjaként eredeti hastáncot a kongói hallgatók előadásában, etióp, „nászra hívogató”, de izelítő kaphattunk Afrika több országának szokásai-ból, népzenejéből is. Külön érdekessége volt a műsornak az algériai diákok jó humorral fűszerezett színpadi jelenete. S hogy a közönség ne maradjon magyar ritmusok nélkül, arról az EDOZ Táncegyüttes gondoskodott.

A végig kitűnő hangulattal, s a résztvevőknek nemcsak szórakozást, kellemes időtöltést, hanem sok hasznos új ismeret forrását is jelentő Afrikai Napok rendezvény-sorozata jó kezdeményezésnek bizonyult. Olyannak, amely feltétlenül érdemes a továbbfolytatásra, a hagyományválasra — szalay —

Eszperantó-klub

A Magyar Eszperantó Szövetség Csongrád megyei Bizottsága eszperantó-klubot indított a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán.

Már az első foglalkozások bizonyították, hogy a nemzetközi nyelv elsajátítása egyszerű és könnyű feladat, s ugyanakkor időszóró is. A nyelv megtanulása lehetőséget nyújt szélesebb körű ismeretek szerzésére a tudomány, a kultúra, a sport stb. területén; elősegíti a baráti kapcsolatok létesítését a világ minden táján élő eszperantó-társaikkal.

A főiskolai klub tagjai heti két órában foglalkoznak a világnyelvvel, dr. Hegyi Árpádné-nak, a megyei bizottság oktatási felelősenek vezetésével. Közvetlen cél: minél több gyakorlással az eszperantó használatának mielőbbi elkezdése. Távlatbi tervünk — más felsőoktatási intézmények példájára — a főiskolai fakultatív nyelvek közé felvenni az eszperantót.

Finn napok

Finn napokat rendeztek április 18-21 között a József Attila Tudományegyetem Móra Ferenc kiváló kollégiumában. A már hagyományná vált „nemzeti napok” folytatásaként most északi nyelvokronaink történelmével, gazdaságával, kultúrájával ismerkedhettek meg a kollégium lakói.

A finnugor népek és nyelvek címmel tartott előadást dr. Janurik Tamás, a Finnugor Tanárszék adjunktusa. Markku Rainie lektor pedig hazája politikáját, gazdasági és kulturális életét mutatta be.

A Hét testvér címet kapta a finnugor szakos hallgatók által összeállított irodalmi műsor melyet a Kollégium Irodalmi Köre adott elő.

Ezen kívül diavetítéssel, zenehallgatással egybekötött élménybeszámolóra került sor. s megtekinthették az érdeklődők az Észak hangjai dokumentumfilmet.

Népművelésről a kollégiumban

Dr. Novák Józsefet, a Népművelési Intézet munkatársát látták vendégül április 13-án a Teleki Blanka kollégium vezetői és lakói.

„A népművelésért 30 éve” címmel dr. Novák József előadást tartott a kollégium olvasójában, valamint megtekintette a különböző népművelési körök bemutatkozó műsorát.

A vendéget Szűcs Judit, kollégiumi igazgató köszöntötte. Elmondta, céljuk többek között bemutatni, hogyan élnek és dolgoznak a kollégium lakói, hogyan végeznek dokumentumokban is megmutatózó népművelési munkát.

Ezt követően hangzott el az előadás. Megismerhették a hallgatók dr. Novák József pályafutását, viszonyosságát, küzdelmes életútját. Tájékozódhattak a Népművelési Intézet megalakulásáról, jelenlegi feladatairól. Szó volt napjaink népművelésének jelentőségéről, megváltozott, új tartalmi célkitűzéséről. A közvetlen hangú megnyilatkozás végül önvalomással vált: „Talán sikerült megéreztetnem, hogyan lett élményemmé és életemmé a népművelés. Addig élek, amíg dolgozom, s ezért nem hagyom ott 70 évesen munkahelyemet, a Népművelési Intézetet. Arra volt

jó ez a mostani felkérés, hogy végigtekinthetem az életemet!”.

Öt népművelési kör mutatkozott be ezután: az alapfokú színjátszó-rendező tanfolyam, a klubvezetői, a könyvtárosi, a honismereti kör és a díszítő-művészeti kör tagjai, vezetői. Jelenlegi működési területükön kívül a jövőbeli elképzelésekről is beszélték. Végezetül az érdeklődők a díszítő-művészeti kör kiállítását tekinthették meg.

— Mi a véleménye dr. Novák Józsefnek az itt folyó felkészítéssel a népművelés területén?

— Kivülállóan közvetlenebbnek, létezőbbnek tűnt a színjátszók bemutatkozása. Mozdulatokkal fejeznek ki, nagyon ügyesen, valamint, így a legmodernebb úton haladnak. A klubosoknál nehezebb a helyzet. A gyakorlatban sok mindent megtanulhattak, érződött beszámolójukban. A honismereti körrel néhányszó. Egyedül a szegedi tanárképző főiskolán van két irányú képzés, ami a történelem tantervén és itt a kollégiumban folyik. A kutatási módszerek jók, a hallgatók egy-egy munkaterületen kiválóan dolgoznak. Örültem, hogy ide eljöhettek, és láthattam, részese lehettem az életre való kezdeményezéseknek.